

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1934/2022
24.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Радојевић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 661/22 од 07.02.2022. године, у седници одржаној 24.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 661/22 од 07.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 661/22 од 07.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1992/2019 од 06.10.2021. године, усвојен је захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде за период од 19.06.2010. године до 31.12.2012. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиоца за период од 19.06.2010. године до 31.12.2012. године на износе ближе наведене у ставу првом изреке пресуде изврши уплату доприноса: за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање; за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање; за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање и на име пореза на зараду Пореској управи по стопи која буде важила на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 301.056,00 динара са законском затезном каматом на износ од 269.000,00 динара почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 661/22 од 07.02.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се о посебној ревизији туженог одлучује из неког од разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, с обзиром да побијана пресуда не одступа од правног става Врховног касационог суда да Социјални програм закључен 17.06.2008. године има карактер општег акта, на основу којег је тужилац овлашћен да непосредно захтева и остварује права која су му њиме призната, а који став је изражен у више одлука овог суда донетим у истим чињенично-правним споровим. Наиме, Социјални програм закључен 17.06.2008. године, има карактер општег акта (што су и његови потписници одредили чланом 6. став 2) и као такав непосредно се примењује, а што је тужени првобитно признао испуњавајући га. Имајући у виду да је послодавац у овако потписаном акту предвидео повећање зарада запослених једнократно и трајно и да своју обавезу није испунио, то тужилац основано потражује исплату разлике између исплаћене зараде и зараде која би му припала по закљученом Социјалном програму.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучен је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољености ревизије туженог на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у тој врсти спорова дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате у овој правној ствари поднета је 19.06.2013. године, а вредност предмета спора је 311.476,10 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Стога је, на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић